

S.O.S.
Sellők

Kira és a csapdába esett delfin

*Kira
és a
csapdába
eset
delfin*

Sellővilág **A tenger nővérei**

sorozat kötetei:

1. Tina megmenti az erdőt
2. Elli és a titkos főzet
3. Kira és a csapdába esett delfin

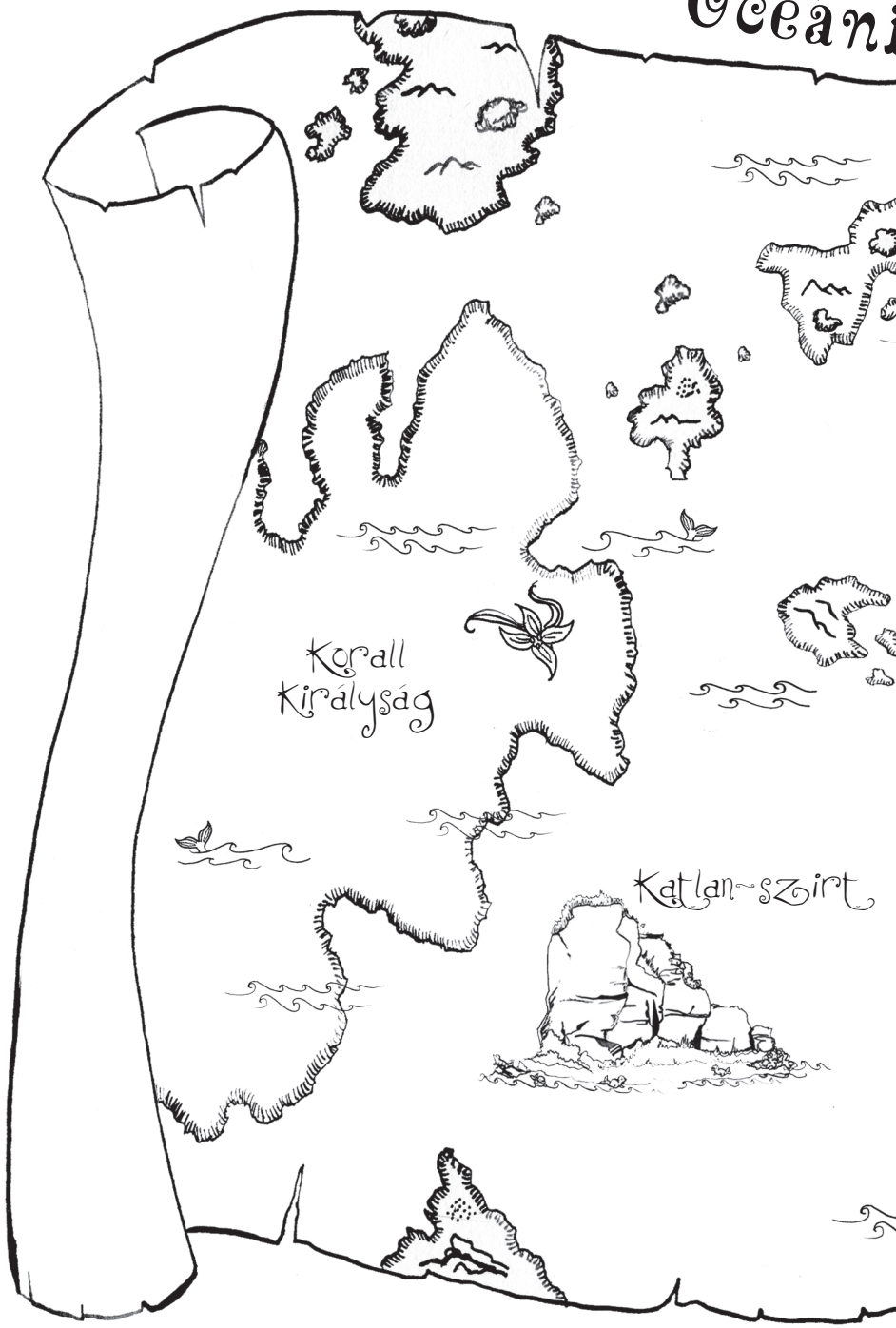
Kira és a csapdába esett delfin

írta: gillian shields

rajzolta: helen turner

Könyvmolyképző Kiadó, 2010

Óceáni

Korall
Királyság

Katlanszirt

ia térképe

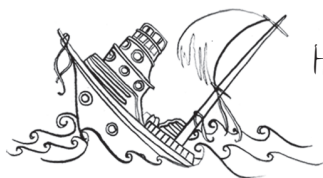
Óriás
moszaterdő

Sziklás
szigetek

Halászhalók

Hajóroncs

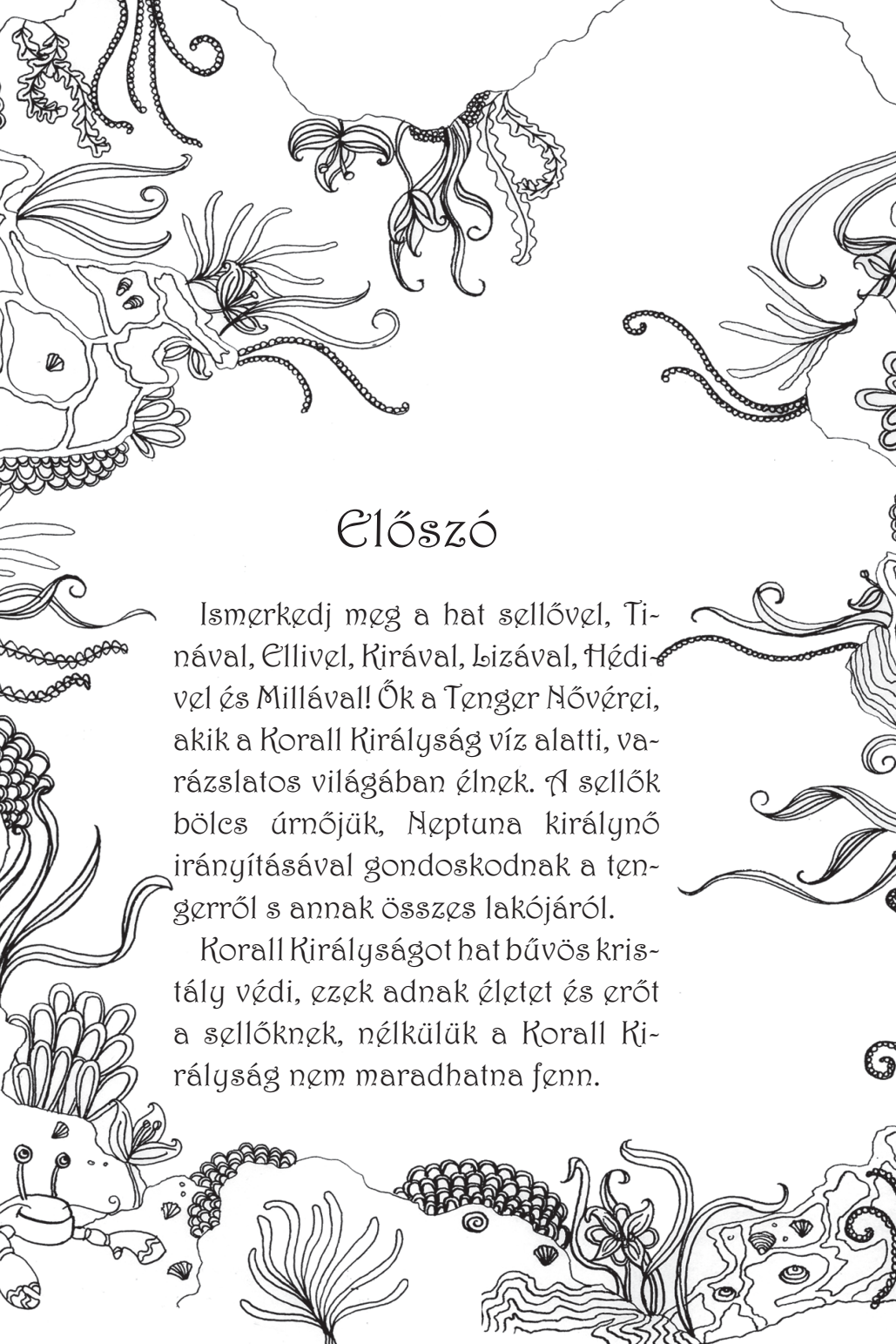

Sophie-nak

G. S.

Ezt a könyvet
fantasztikus barátaimnak ajánlom,
akik miatt sosem egyhangú az életem!
Szeretettel:

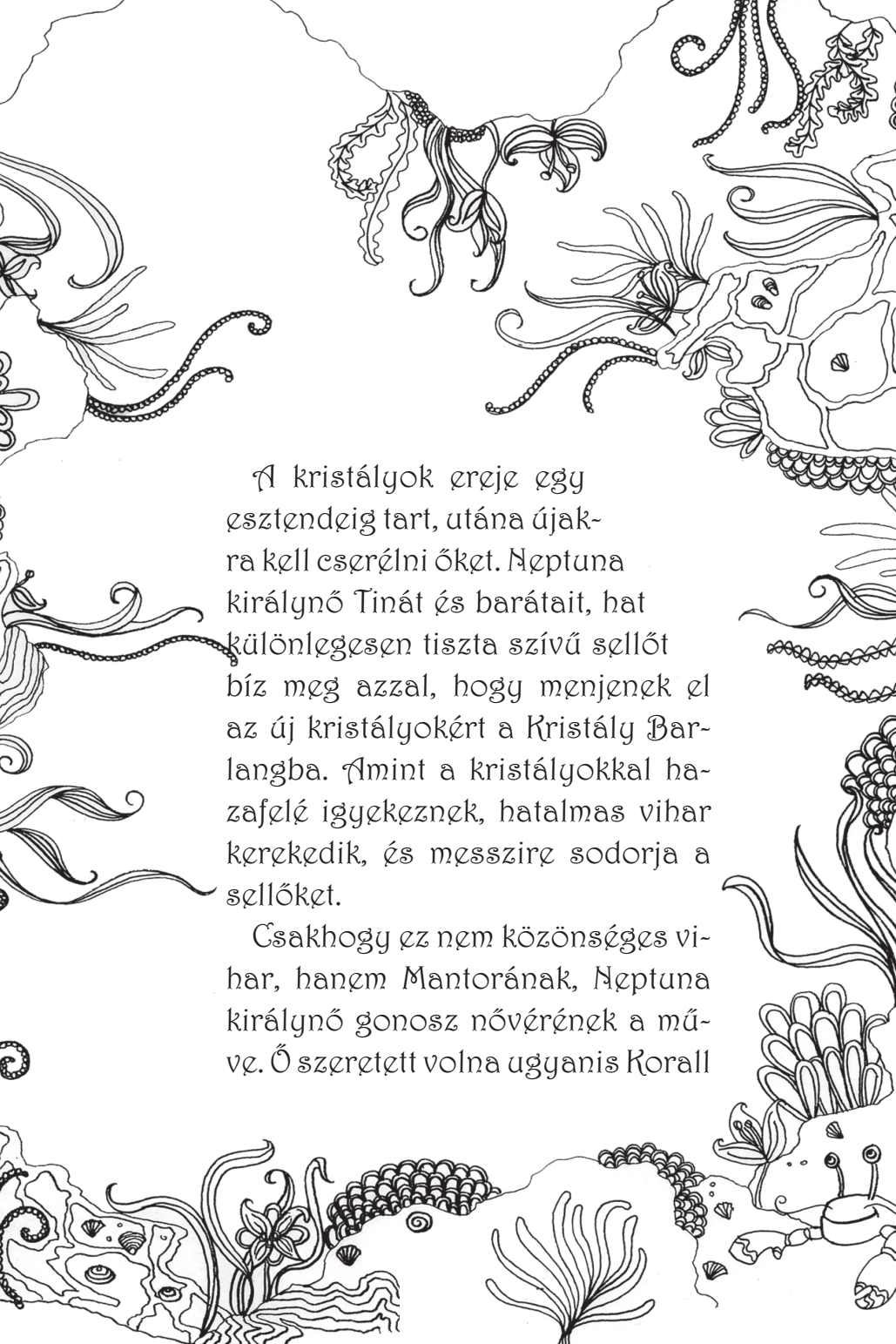
H. T.

The page is framed by intricate line art illustrations of an underwater world. At the top, there are various sea anemones and coral-like structures. On the left side, a large, detailed illustration of a mermaid's head and upper body is visible, looking towards the center. On the right side, there are more sea anemones and flowing, ribbon-like structures. At the bottom, there are several small, stylized fish and coral formations. The entire page is rendered in a simple, elegant line-art style.

Előszó

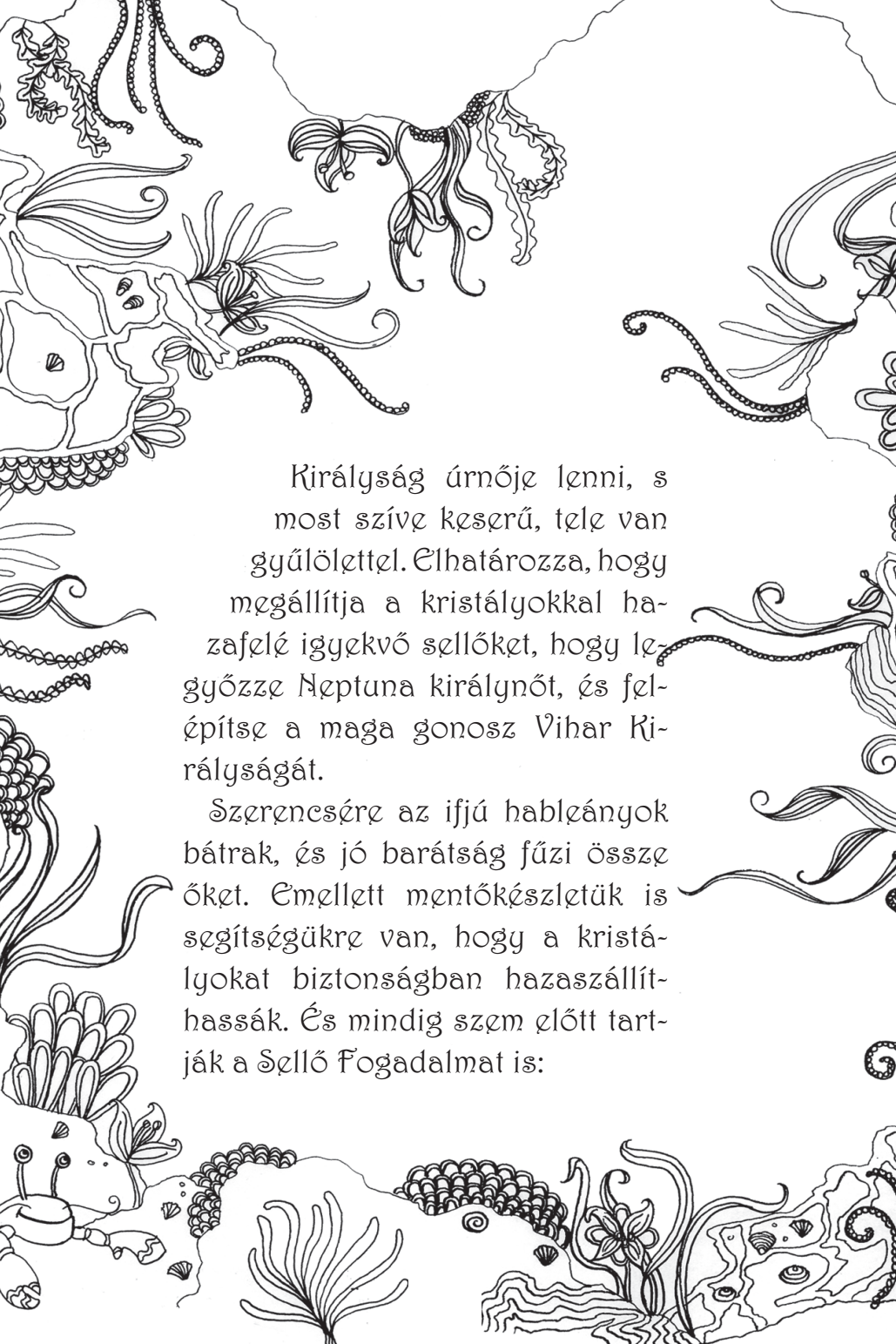
Ismerkedj meg a hat sellővel, Tinával, Ellivel, Kirával, Lizával, Hédivel és Millával! Ők a Tenger Nővérei, akik a Korall Királyság víz alatti, varázslatos világában élnek. A sellők bölcs úrnőjük, Neptuna királynő irányításával gondoskodnak a tengerről s annak összes lakójáról.

Korall Királyságot hat bűvös kristály védi, ezek adnak életet és erőt a sellőknek, nélkülük a Korall Királyság nem maradhatna fenn.

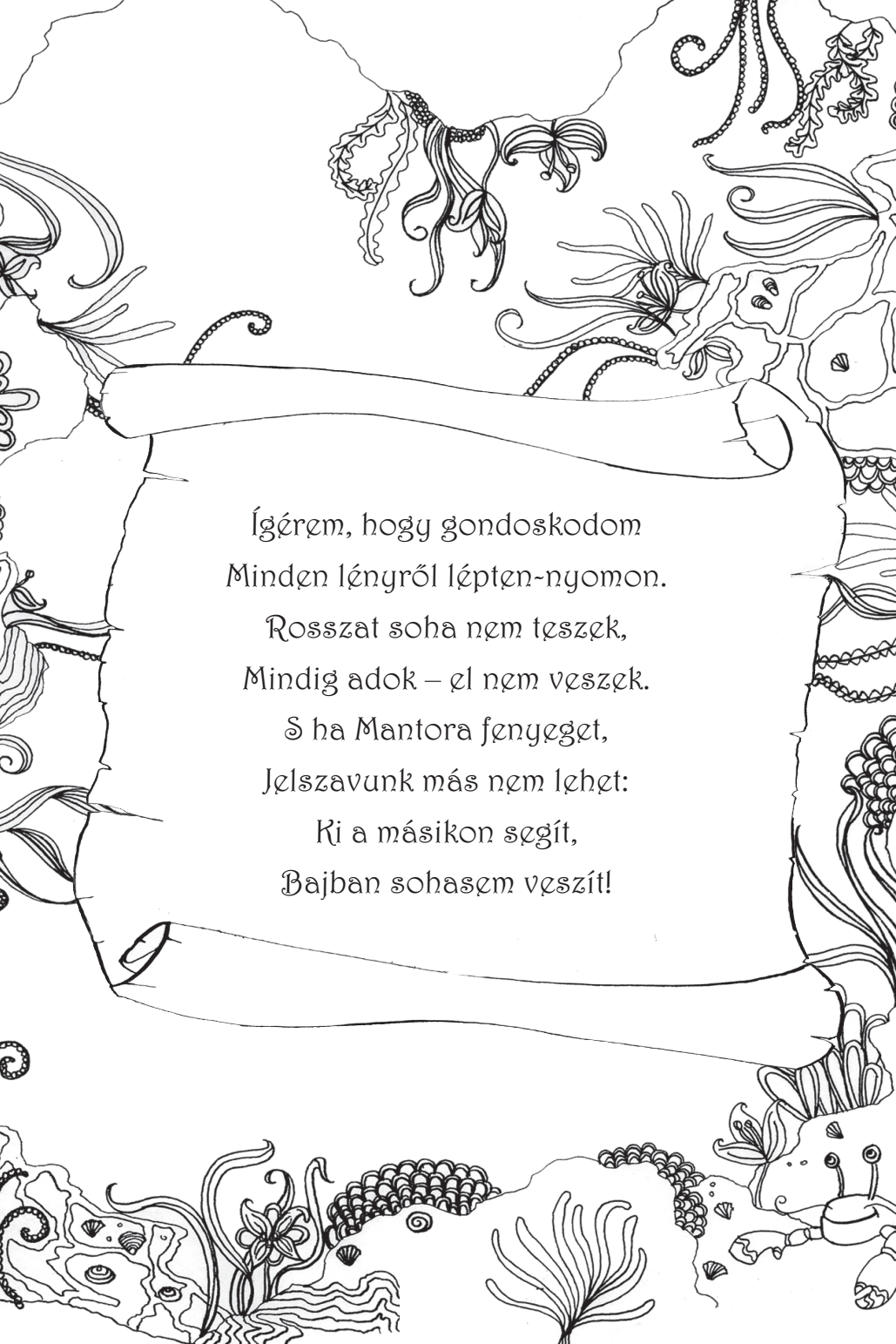
A kristályok ereje egy
esztendőig tart, utána újak-
ra kell cserélni őket. Neptuna
királynő Tinát és barátait, hat
különlégesen tiszta szívű sellőt
bíz meg azzal, hogy menjenek el
az új kristályokért a Kristály Bar-
langba. Amint a kristályokkal ha-
zafelé igyekeznek, hatalmas vihar
kerekedik, és messzire sodorja a
sellőket.

Csakhogyz nem közönséges vi-
har, hanem Mantorának, Neptuna
királynő gonosz nővérének a mű-
ve. Ő szerzett volna ugyanis Korall

Királyság úrnője lenni, s
most szíve keszrű, tele van
gyűlölettel. Elhatározza, hogy
megállítja a kristályokkal ha-
zafelé igyekvő sellőket, hogy le-
győzze Neptuna királynőt, és fel-
építse a maga gonosz Vihar Ki-
rályságát.

Szerencsére az ifjú habláányok
bátrak, és jó barátság fűzi össze
őket. Emellett mentőkészletük is
segítségükre van, hogy a kristá-
lyokat biztonságban hazaszállít-
hassák. És mindig szem előtt tart-
ják a Sellő Fogadalmat is:

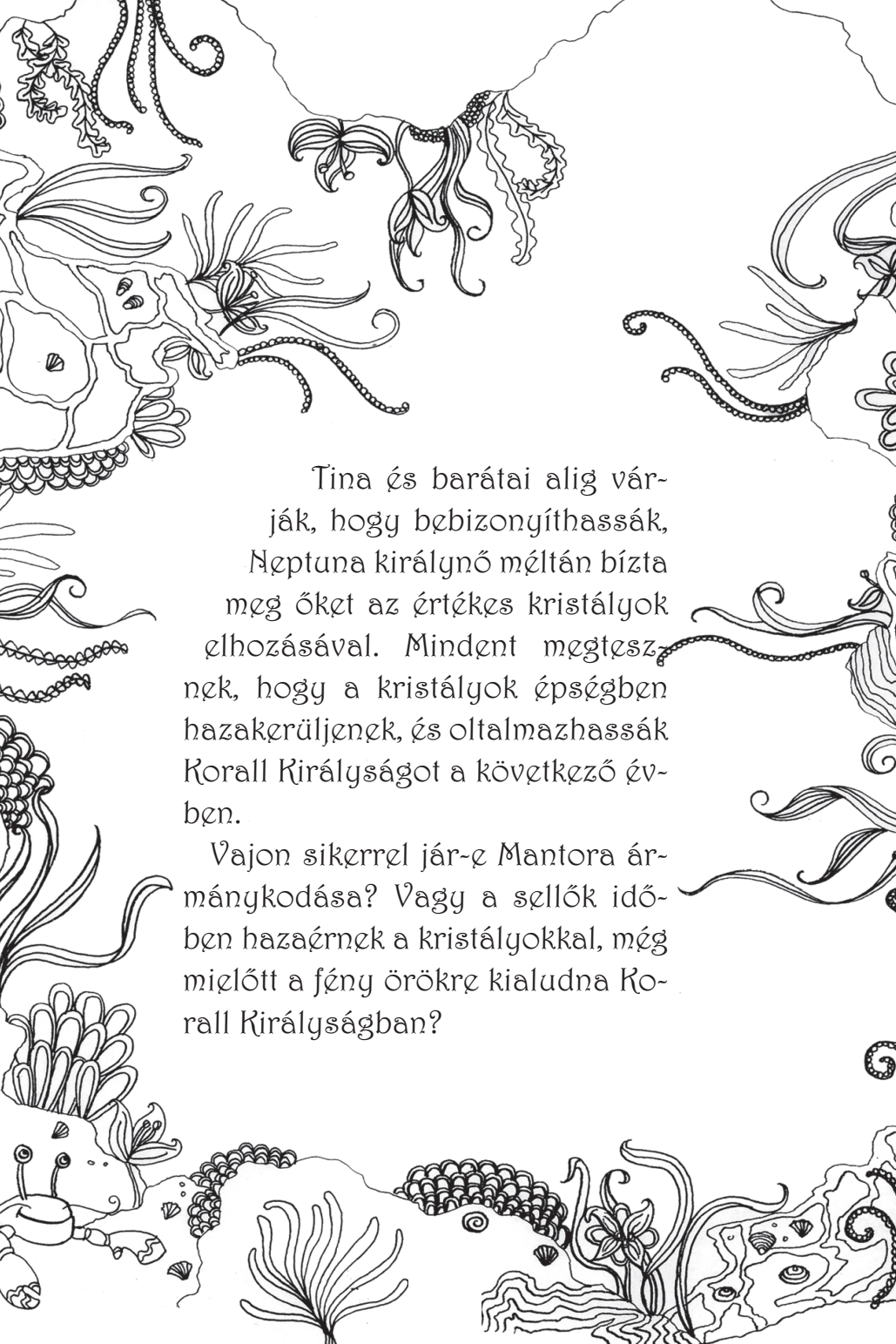

Ígérem, hogy gondoskodom
Minden lényről lépten-nyomon.

Rosszat soha nem teszek,
Mindig adok – el nem veszek.

S ha Mantora fenyeget,
Jelszavunk más nem lehet:

Ki a másikon segít,
Bajban sohasem veszít!

Tina és barátai alig várják, hogy bebizonyíthassák, Neptuna királynő méltán bízta meg őket az értékes kristályok elhozásával. Mindent megtesznek, hogy a kristályok épségben hazakerüljenek, és oltalmazhassák Korall Királyságot a következő évben.

Vajon sikerrel jár-e Mantora ármánykodása? Vagy a szellők időben hazaérnek a kristályokkal, még mielőtt a fény örökre kialudna Korall Királyságban?

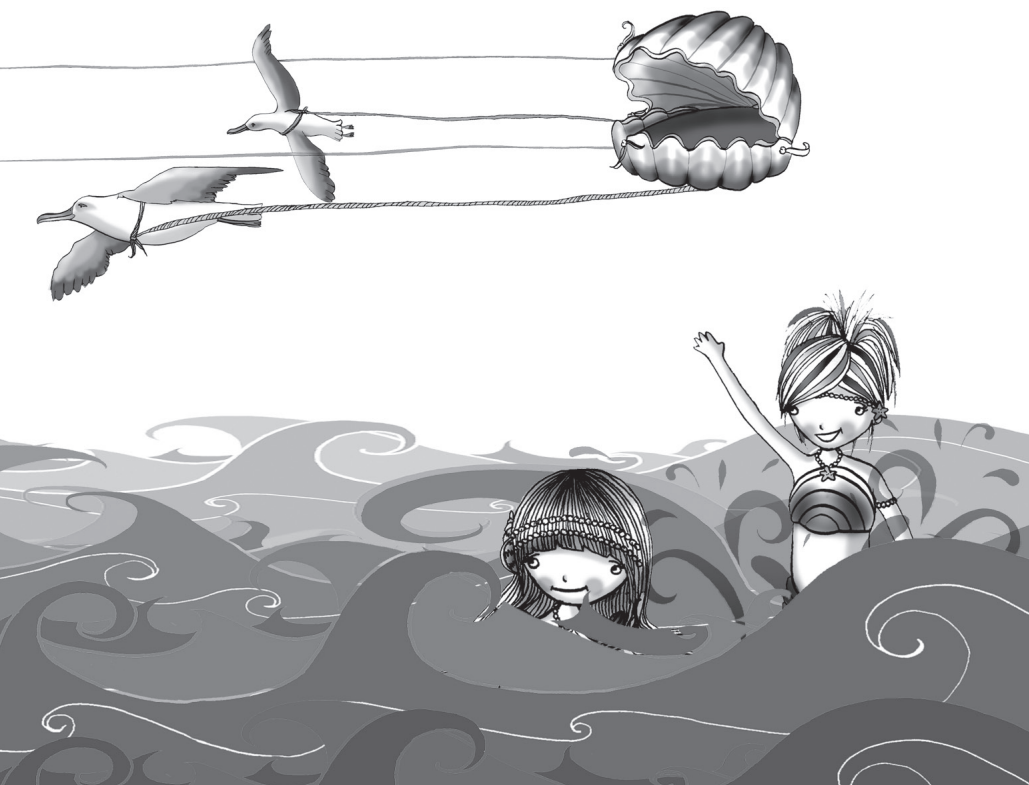
Kira

– Viszlát, viszlát! – kiáltották a sellők: Kira, Tina, Elli, Hédi, Liza és Milla. A csillogó tengerben lubickolva búcsút intettek a nagy albatrosznak. – És köszönünk mindent!

A madarak királya lelkesen visszaintegetett. Társaival elindult, hogy visszatérjenek otthonukba, arra a sziklás szigetre, ahol előző nap a sellők három tündércsér életét mentették meg. Az albatrosz és fivérei elrepültek, tengeri növényekből font köteleken csüngő

hatalmas kagylókat húzva maguk után. A madarak ugyanis azzal hálálták meg a sellők jóságát, hogy ezekben a gyöngyházfényű kocsikban szállították őket egész éjszaka. Ahogy a sellők felpillantottak az égre, látták, amint a méltóságteljes madarak elhúznak a felkelő nap irányába.

– Nagyon-nagyon köszönjük! – kiáltotta Kira még egyszer, utoljára, majd a vízben fickándo­zó társaihoz fordult. – Akkor irány nyugat, ideje folytatni utunkat a Korall Királyságba!

A bátor ifjú sellők Neptuna királynő kristályőr­zői voltak. Hat ragyogó új kristállyal kellett hazaérniük a hét

végéig, különben a Korall Királyság varázsereje mindörökre elveszik.

– Bárcsak egészen hazáig repülhetnénk! – sóhajtott Elli, miközben azt ellenőrizték, hogy a kristályok biztonságban vannak-e a derekukra erősített tarsolyokban.

– Amikor a kagylókocsikban utaztunk az égen, az valóban olyan volt, mintha repültünk volna – szólt Kira, erősen meghúzva tarsolya szíját. – De én mégis örülök, hogy újra a tengerben lehetek. Nekünk, sellőknek, a víz az igazi közegünk!

Látványosan szaltózott egyet, majd a víz alá bukott, olyan kecsesen, akár egy delfin. Aztán újra felbukkant, vicces, tüsi hajából vízcseppek ragyogó gyémántjait szórva szanaszét. Csillogó narancssárga farkuszonya fényes

szalagként kígyózott a hullámok között.

– Nem kell annyira felvágnod az úszástudományoddal, Kira – zsémbelt Milla. – Mi éppúgy készen állunk rá, hogy ússzunk egy jót, akárcsak te.

Mivel jól aludtak, valamennyien frissek és kipihentek voltak. Azonban még mindig hosszú út állt előttük,

amely akár újabb veszélyeket is tartogathatott számukra.

– Remélem, Mantora nem tervez semmit, hogy feltartóztasson bennünket – aggodalmaskodott Liza. – Minden bizonnyal az ő műve volt minden nehézség, amibe eddig botlottunk. Fejébe vette, hogy megakadályozza, hogy időben hazaérjünk a kristályokkal.

– Nagyon résen kell lennünk, hogy nem bukkan-e föl valahol – bólintott Tina. Ő is ellenőrizte, hogy a tarsolyát tartó kirojtosodott öv elég szorosan meg van-e kötve. Néhány nappal ezelőtt ugyanis majdnem elveszítette a kristályát, ezért mindenképpen meg akart bizonyosodni róla, hogy ez nem fordulhat elő megint. Legközelebb talán már nem kerülne elő.

– Készen vagyok – jelentette be. – Mit szólnátok, ha a víz alatt úsznánk? Nehogy esetleg meglásson bennünket valaki, aki már korán kimegy a halászhajójával.

– Jó ötlet – vélte Kira. – Gyerünk!

A barátnők egymás után felugrottak, majd nagy csobbanással alámerültek. Farkuk narancssárga, rózsaszín, piros, sárga, lila és zöld ékkőként csillant

meg a napfényben. A mélyben folytatták tovább útjukat, a víz felszínén csupán egy kis fehér hab maradt utánuk.

A víz alatt egészen más világ van, gondolta Kira. A reggeli napfény át-szűrődött a vízen, és mindent bera-gyogott. Ahogy a sellők farkukkal fel-kavarták a vizet, arany homokszemek csillantak meg a tengerben. A sellők lejjebb úsztak a hűvös, rejtélyes mély-ségbe. A delfinek távoli, egymást szó-longató hangja visszhangzott min-denütt.

– Hát nem gyönyörű a tenger? – kér-dezte Kira, miközben valamennyien egymás mellett úsztak, tökéletes har-móniában. Fiatal tonhalak raja su-hant el mellettük. A tengerfenékről apró ezüstös buborékok pezsegtek fel.

